

[Dahl.]

langt tilbage i Tiden, men lad os gaa tilbage til det Tidspunkt, da Lønningsloven blev vedtaget, nemlig til 1919, og se paa den Udvikling, der siden da har fundet Sted indenfor Assistentgruppen i Trafik-etaterne og med Hensyn til disse Folks Avancementsforhold.

Den socialdemokratiske Minister for offentlige Arbejder saa — hvad alle har set — at Forholdene hele Tiden har været ugunstige, og han gjorde et Forsøg paa at ændre dem. Vanskelighederne var særlig fremtrædende indenfor en enkelt af Trafik-etaterne, den største af dem, Jernbane-etaten, hvor man havde en ualmindelig talrig Assistentklasse, og hvor Assisterne var beskæftigede dels med Arbejde, som faktisk var Kontrolarbejde, dels med Arbejde, som i hvert Fald godt kunde udføres af mere underordnet Personale end Assisterne. Derfor søgte han at gaa den naturlige Vej til Afhjælpning af disse Vanskeligheder ved at oprette flere Kontrolstillinger, og ligeledes var det hans Agt, efterhaanden som der blev Ledighed blandt de Assister, som havde Arbejde, der kunde varetages af mere underordnet Personale, da at overføre Arbejdet til saadant Personale. Denne Fremgangsmaade forekommer mig at være den naturlige, og dens Anvendelse vilde have haft til Følge, at man kunde have hjulpet paa disse Forhold uden væsentlig Udgift for Statskassen. Men Venstre satte sig herimod. Derfor staar vi nu, en halv Snes Maaneder før vi skal til at beskæftige os med Tjenestemandslovens almindelige Revision, overfor dette Lovforslag, som fuldt gennemført vil forøge Statens Udgifter paa dette Omraade med 330 000 Kr. aarlig, og som gaar ud paa Oprettelsen af en ny Embeds-klasse, som det ved den almindelige Revision vil blive ret vanskeligt at komme af med igen. Tværtimod vil der være al mulig Udsigt til, at denne Klasse bliver yderligere udvidet.

Saa vidt jeg erindrer, havde vi Overassistentstillinger, i hvert Fald for Jernbane-etaten, ifølge den Lov, som gjaldt, indtil vi fik Lønningsloven af 1919. Da blev disse Stillinger ophævet, og i Stedet for fik vi Kontrolørerne; men nu vil man altsaa oprette Stillingerne igen. Men naar vi nu endelig skal have denne Overassistentklasse og en Lønforbedring for den, saa er der efter alt, hvad der foreligger, reel Grund til ogsaa at give en Lønforbedring til Tjenestemændene i Funktionærklasserne indenfor de store Etater. Vi har før

stillet Forslag om, at man skulde give disse Folk et aarligt Løntillæg paa 120 Kr., naar de havde gjort Tjeneste i 25 Aar i 15. eller 16. Lønningsklasse uden at have opnaaet Avancement ud over disse Klasser. Dette Forslag stillede vi i Folketinget, og jeg beklager i høj Grad, at den højtærede Finansminister ikke har kunnet tiltræde Forslaget. Dets Gennemførelse vilde ikke have betydet nær saa stor en Udgift, som Oprettelsen af Overassistentklassen vil betyde. Udgiften efter vort Forslag er beregnet til 162 000 Kr. aarlig. Den højtærede Finansminister har vist sit gode Hjerte, om jeg saa maa sige, sin Kærlighed til disse Overassistenter, men dette udelukker jo ikke, at han ogsaa kunde have stillet sig velvilligt overfor de Folk, hvis Sag jeg her har gjort mig til Talsmand for. Denne Velvillie har manglet, og det beklager vi i høj Grad. Den højtærede Finansminister udtalte, at det vilde være til Gavn for Tjenesten, om Overassisterne fik den her omtalte Lønforhøjelse. Jeg tror, det vil være til Skade for Tjenesten, naar den højtærede Finansminister stiller sig saaledes, som han gør overfor Funktionærklasserne, jeg tror, det vil være til Skade for Staten, naar de tilsvarende Tjenestemænd i Embedsklasserne faar denne Forhøjelse, uden at der kan paavises en virkelig saglig Grund dertil, som ikke ogsaa foreligger for Funktionærklassernes Vedkommende. At Finansministeren ikke kan tiltræde vort Forslag, beklager jeg saa meget mere, som de i vort Forslag omhandlede Tjenestemænd er dem, der blev haardest ramt ved Nedskæringen i 1927. Det er en bekendt Sag, at denne Nedskæring ramte de lavere lønnede Klasser i Etaterne haardest, og altsaa ogsaa de lavere lønnede indenfor de store Trafik-etater, som jo tæller de fleste af disse Funktionærer. Ved Vedtagelsen af dette Lovforslag — og det skal jo vedtages — kunde der være Lejlighed til at afbøde lidt af den Uvillie, som Nedskæringen vakte, gennem det beskedne Tillæg til Funktionærklasserne, som vi har gjort os til Talsmænd for. Den højtærede Finansminister vil ikke gaa ind derpaa — sandsynligvis ikke, det er vel haabløst her at rette en Appel til hans gode Hjerte paa dette Punkt. Det skulde imidlertid glæde mig, om det kunde lykkes at ændre den højtærede Finansministers Stilling, thi jeg tror, det vilde være til Gavn for det, som den højtærede Finansminister talte om, nemlig Tjenesten. Det vilde give disse Tjenestemænd større Lyst og Energi i deres Arbejde, hvis de saa, at Staten, Ministeren,